

За кьолнската анархия, римската република и бъдещето на Ангела Меркел

Тончо Краевски

Първата република изобщо в европейската история е създадена заради изнасилването на една жена. Преди малко повече от 2 500 години разбеснелият се син на цар Тарквиний Горди изнасилил патрицианката Лукреция и с това предизвикал бунт срещу баща си. Римляните прогонили царя, забранили монархията и създали първата република. Тъкмо това стои в същината на републиката – тя не е задължително базирана на много демократична изборителна система и прочее – нейният фундамент е доброволният отказ на всеки гражданин да бие и насилва другите, даден в замяна на въздържанието на всички останали граждани от това да бият и насилват. Обществен договор за цивилизовано поведение .

По ирония на съдбата днес политици и анализатори "изнасилват" принципите на републиката, за да я изтръгнат от нейните фактически корени и да я засадят там, където им е най-удобно - а именно в полето на злободневните си интереси. Тези интереси сега не са правата на жените. Политиката, която е модерна днес, е да се защитава вече очевидно провалящата се програма на Германия да приема бежанци. Тя беше зле организационно обезпечена, нямаше в основата си сериозна концепция за интегриране и стана пореден пример за прибързаните реакции и хазартното поведение на Меркел в критични международни ситуации. Тя заяви, че Германия ще приема едва ли не всички бежанци и след няколко дни отново се отказа. Същото направи преди години, когато стана трагедията във Фукушима, със заявлението си, че всички АЕЦ ще бъдат спрени. Разбира се, до такава мярка не се стигна.

Днес Германия се държи като всичко друго, но не и като република. Меркел уговаря Зукърбърг да цензурира неконюнктурни мнения във фейсбук. Полицията в Кьолн се самоцензурира в докладите си от новогодишната нощ. Медиите се самоцензурираха в продължение на цяла седмица след събитията. Чашата преля, когато кметицата на Кьолн призова жените да самоцензурират поведението и облеклото си на публични места.

Тук изобщо не трябва да говорим за християнските и ислямските ценности. Тук не става дума за световна конспирация за ислямизиране, организирана провокация, заговор на американците срещу европейците, на Путин срещу германците и прочее популистски дрънканици, които хора със сериозни претенции за себе

си, като Хайко Маас, правосъдният министър на Германия, например, поддържат в последните дни. Само и само да не говорят по същество за проблема.

Става дума за политическа грешка, за самонадценяване, което фрау Меркел е твърде горда, подобно на Тарквиний, за да признае. И за злоупотреба с власт, за да бъдат прикрити провалите. Нужно е смирение и сила, за да се извиниш за грешката и да адаптираш подхода си към проблема. И ако си решил да потулваш, замаскираш и оправдаваш тази грешка, без да отстъпваш и крачка назад, тогава именно започва верижната реакция от престъпления срещу републиката. Тогава започваш да злоупотребяваш с влиянието си над местната власт, корпорациите, полицията и медиите, за да отбраняваш правотата си чрез тях. Един омагьосан кръг от още и още компромиси с принципите на това, което си призван да пазиш. През последните седмици "Дойче веле" публикува множество материали, критично настроени към бежанската политика на канцлерката. Дори и емблематично либерални издания като The Economist отчитат, че Меркел губи международна подкрепа и трябва да смени стратегията си.

Най-важна за нея ще остане обаче вътрешната подкрепа – след малко повече от година германците предстои да решат бъдещето ѝ на редовни избори.

Някога Уинстън Чърчил е казал, че неблагодарността към техните най-заслужили държавници в тежки времена е белег на силните народи. Меркел беше успешен политик дълго време, но явно подценява силата на германците да разлюбват и надживяват и най-добрите, и най-лошите си водачи.

Dnevnik.bg